63ste Jaargang No. 5228 — DAGBLAD — Donderdag 2 October 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Directeur F. J. M. Wijnekus, Hoofdredacteur Ad. Versney. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

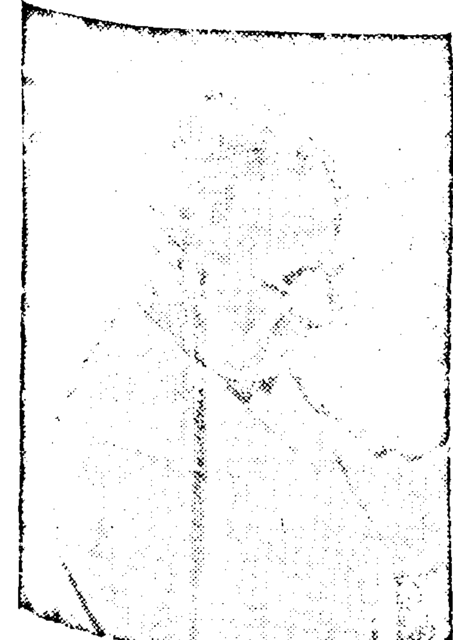
Weer een Veto van Rusland

Italie geen lid van de Uno

Truman vraagt verspilling van voedsel tegen te gaan

TRUMAN TOT ZIJN VOLK.

President Truman vroeg het Noordamerikaanse volk om iets minder brood te eten en zodoende te helpen, dat honderd millioen schepels graan vrijkomt voor de Europese hulpverlening Ook vroeg Truman om wat min-

TRUMAN
verspilt geen brood.

der graan te gebruiken voor veevoeder en maakte het duidelijk, dat hij hiervan het meeste overschot verwachtte. Hij zeide er is meer dan genoeg voedsel in de Verenigde Staten om iedereen van voldoende te voorzien als het maar op de juiste wijze verdeeld wordt. Beambten van het Witte Huis verklaarden, dat het beroep van de President om minder brood te gebruiken vooral de nadruk legde om het verspillen van brood tegen te gaan.

DE DERDE ZETEL.

Nadat de Algemene Vergadering van de Uno bijeenkwam, stemden de leden voor de achtste keer om de derde zetel van de Veiligheidsraad maar zij slaagden er niet in over het dode punt heen te komen. De Oerkaïne haalde 31 en India 23 stemmen. De tweederde meerderheid, die nodig is, bestaat uit 36 stemmen. Kort nadat de zitting geopend was, hielden de Zuidamerikaanse landen een informele bijeenkomst, waarin zij besloten te blijven stemmen ten gunste van de Oekraïne.

Mevrouw Pandit van India zeide, dat op 3 December de tijd van Australië afloopt en dat dan het gehele gebied rond de Indische Oceaan niet vertegenwoordigd zou zijn in de Veiligheidsraad. Zij hield vol, dat India niet tracht een of andere groep uit de Raad te houden. Canada, die gisteren gekozen was, neemt de zetel over van het Britse Gemenebest, die nu ingenomen wordt door Australië. Argentinië volgt Brazilië op. Wij zullen aldus, mevrouw Pandit, niet gaan handelen in stemmen.

Vishinsky zeide vinnig dat het Britse Gemenebest vertegenwoordigd zou worden door Canada, maar dat de Slavische Staten niet vertegenwoordigd zouden zijn zolang niet de Oekraïne een zetel had in de Raad naast de Sovjet Unie. Aranha trachtte Vishinsky te stoppen. De Sovjetvertegenwoordiger protesteerde, dat de hamer alleen gebruikt werd als hij trachtte te spreken en hij verzocht dezelfde maatstaf voor alle vertegenwoordigers aan te leggen. Hierna ging de vergadering er toe over de leden te kiezen voor de economische en sociale Raad en bleef de quaestie van de derde zetel voorlopig rusten. Zes leden van de achttien van de sociale en economische Raad moesten gekozen worden. Bij eerste stemming werden gekozen Rusland, Denemarken, Engeland en Brazilië. Bij de tweede stemming werd Australië gekozen en bij de vierde stemming Polen.

NOG STEEDS GEEN OPLOSSING.

De verkiezing van het derde lid van de Veiligheidsraad en van twee leden voor het comité der voogdijschappen staat nog steeds op het dode punt. Terwijl de Unoleden zich bezig houden met comitéwerk te Lake Success, probeert men toch een nieuwe schikking van stemmen te bewerkstelligen en zodoende een oplossing te vinden. Luis Padilla Nervo van Mexico, die gisteren in de plaats van Oswaldo Aranha het voorzitterschap bekleedde, stuurde het prompt op een uitstel aan, toen hij merkte, dat de stemmingen onveranderlijk bleken. Nervo zeide, dat het beter was de zaak een beetje te laten bekoelen. Misschien zou dan later een oplossing gevonden kunnen worden. De groep der Zuidamerikanen besloten op het laatste moment te stemmen voor Costa Rica in het comité der voogdijschappen. De andere candidaat van deze groep was waarschijnlijk de Philippijnen.

Alhoewel de Russen voortdurend het bestaan van het comité der voogdijschappen negeerden, boden zij nu aan voor Costa Rica te stemmen als de Zuidamerikanen in plaats van de Philippijnen Joegoslavië zouden kiezen.

De Zuidamerikanen zullen Rusland blijven steunen voor de derde zetel van de Veiligheidsraad. Zij voldoen daarmede aan hun deel van de overeenkomst. toen zij met Rusland overeenkwamen Argentinië en de Oekraïne te steunen. Een der Zuidamerikaanse Unoleden gaf echter toe dat de impasse der stemmingen ook te wijten was aan de onwilligheid van sommige landen in het Zuidamerikaanse blok om voor Rusland satelliet te stemmen.

RUSLAND TEGEN ITALIË.

Gisteravond sprak Rusland zijn veto uit over de toelating van Italië tot de Uno. Diplomatieke deskundigen voorspelden, dat het Russische veto ten zeerste de Italiaanse communisten zullen hinderen in hun pogingen grotere macht te krijgen. Ook is het een grote slag voor de communisten in dit strategische land aan de Middellandse Zee. De autoriteiten der Verenigde Staten uitten hun verbazing over de actie van Rusland in de Veiligheidsraad. Sommigen noemden het een politieke blunder, die van groot voordeel is voor de niet-communistische regering. De Russische veto's zijn nu opgelopen tot een totaal van 22.

ITALIË TELEURGESTELD.

De Italiaanse minister van Buitenlandse Zaken Carlo Sforza zeide dat Rusland bij het gebruiken van zijn laatste veto om „Italië te beletten lid te worden van de Uno het voorwoord van het vredesverdrag vergeten heeft. Het voorwoord van het Vredesverdrag, dat 15 September van kracht werd, zegt, dat de ondertekening van het vredesverdrag een sterke factor brengt om Italië toe te laten tot de Uno. Rusland ondertekende het verdrag uit vrije wil.

Enige dagen geleden ontving Sforza een boodschap van Bevin, die zeide dat een internationale Raad zonder Italië ondenkbaar was.

Een zegsman zeide, dat Sforza ten zeerste gegriefd is dat Rusland deze werkelijke en ideale mening niet schijnt te delen. Sedert Juni heeft Italië gevraagd om gehoord te worden betreffende de koloniale quaestie.

Er is nog steeds geen antwoord opgekomen, maar men hoopt, dat dit zal gebeuren, wanneer de ministers van Buitenlandse Zaken te Londen bijeen zullen komen.

De zegsman zeide, dat het voornaamste probleem op de bijeenkomst was het aanstellen van een comité om de koloniën te bezoeken en Italië zou willen vragen in de commissie vertegenwoordigd te zijn.

Sforza verklaarde dat de Russische ambassadeur een nota had overhandigd, die zeer belangrijk is voor de Italiaans-Russische betrekkingen.

Heden zal Guglielmo Giannini, die leider is van de Qualunquisten, welke partij uit 32 leden bestaat, zijn standpunt uiteen zetten. Zijn partij moet de doorslag geven bij de stemming over de niet-vertrouwensmotie in de regering.

RONDOM OOSTENRIJKS VREDESVERDRAG.

De AP-correspondent G. K. Hodenfield seint ons uit Wenen, dat zowel Frankrijk, Engeland en Amerika het Russisch voorstel hadden verworpen. Hierin werden monumentale en fabelachtige aanspraken op Oostenrijk gemaakt.

Het Russisch voorstel hield in, dat de vierlandencommissie gehandhaafd zou worden, deze commissie zou dan de besprekingen voortzetten over de behandeling van het vredesverdrag van Oostenrijk. Volgens dit voorstel zou Oostenrijk alle door de geallieerden aan Oostenrijk geleverde producten van 8 Mei 1945 af, terug moeten betalen.

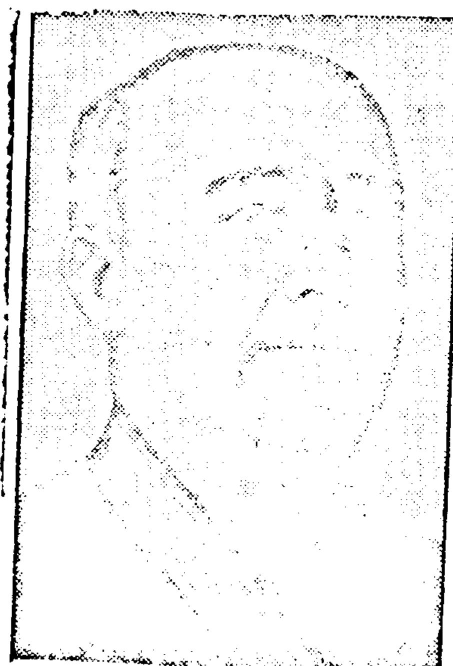
Het Amerikaans voorstel, ondersteund door Engeland en Frankrijk, hield in dat alle schulden van Oostenrijk, opgelopen door het importeren gedurende dezelfde periode, zou worden kwijt gescholden, werd door Rusland tegengestemd, die deze schulden als oorlogskosten wenste te qualificeren.

Een communistisch blad in Wenen beschuldigde Amerika zich te hebben gekant tegen het Russisch voorstel om Oostenrijk zodoende een grotere souvereine macht te geven.

FRANCO ELF JAREN REGERINGSHOOFD.

Franco, wiens regering sedert het einde van de oorlog het doelwit is der Geallieerde Mogendheden, vierde gisteren zijn elfde verjaardag als bestuurder van Spanje. De geruchten blijven aanhouden, dat er radicale wijzigingen gebracht zullen worden in de regering en dat er ook een tweede man de opvolger van Franco, zal worden aangewezen.

De feestviering werd geopend met een plechtig Te Deum, waarna Franco in de Grote Salon van het Koninklijk Paleis honderden

FRANCO
elf jaar Caudillo.

leiders van de regering, van het militaire- en marine-apparaat en van de Kerk ontving. De vertegenwoordigers van het diplomatieke corps werden slechts door twee ambassadeurs geleid, namelijk die van Argentinië en Portugal. Slechts een kleine menigte stond buiten het paleis het komen en gaan der notabelen gade te slaan. Er werden geen openbare volksdemonstraties gehouden, maar alle Madrileense ochtendbladen stonden vol met lofartikelen over de generalissimo. Vooral werd hij geprezen, omdat hij de burgeroorlog won en Spanje uit Wereldoorlog II hield. Ook gelukte het hem de Natie op te bouwen en de eenheid der Spanjaarden te bereiken. Voor het Spaanse volk was de dag in zover belangrijk, dat voor het eerst het broodrantsoen verminderd werd van 250 tot 150 gram. Een arbeider zeide: de feestdag van de Leider geeft ons minder brood. Heb je het kleine broodje gezien, dat we nu krijgen? Binnenkort verwacht men ook andere rantsoeneringen en verschillende beperkingen ten aanzien van de verkoop van gasoline.

De geruchten over de regeringsveranderingen houden nog steeds aan, maar deze geruchten wisselen steeds van inhoud. Een blijft echter voortdurend hetzelfde, namelijk dat luitenant-generaal Jose Variela, de huidige Hoge Commissaris van Marokko, zou benoemd worden tot kapitein generaal, dit zou betekenen, dat hij de tweede man wordt na de Leider.

Andere geruchten, die kern van waarheid bevatten, zijn, dat Esteban Bilbao, president van de Cortez, hoofd van de regering zou worden. Daardoor zou tevens een reorganisatie van het cabinet betekenen. Raimundo Fernandez, de huidige minister van Justitie, zou dan Bilbao opvolgen en de huidige minister van Buitenlandse Zaken Alberto Martin Artajo zou ambassadeur worden bij het Vaticaan en de gezant in Argentinië zou minister van Buitenlandse Zaken worden.

Leiden's drie October

Leiden, door historie en traditie nauw verbonden met het Huis van Oranje, herdenkt morgen de dapperheid in de schier uitzichtloze strijd van de bevolking van een stad, die ondanks grote fouten en gebreken, toonde op het allerlaatste en beslissende moment van geen wijken te willen weten. Fier klonk het devies als antwoord op de eindeloze verzoekingen der handlangers van de vijand, de Glippers, en het geteem van de Spanjaard: „Zolang wij handen, een om te eten (is opeten), een om te vechten zo komen wij tot schande niet."

Ongetwijfeld zullen de gedachten van menig Leidenaar en elk ander, die nauw door relaties, Universiteit of anderszins aan deze oude stad verbonden is, teruggaan naar dat echte feest van „wittebrood en haring". Immers, morgen herdenkt Leiden vol trots en dankbare herinnering de heldenmoed van het voorgeslacht. Het is voor een volk niet voldoende, dat het teert op een roemrijk verleden. „In het verleden ligt het heden, in het nu wat worden zal", aldus dichtte eens Bilderdijk. Met dank mogen wij ook het verleden herdenken, vijf jaren van bezetting, de fiere houding van de Leidse Alma Mater en de bezielende rede van de rector magnificus prof. van Cleveringa tegen onderdrukking van 's mensen hoogste goed, de geestelijke vrijheid.

Vanuit Leiden liepen vele zenuwdraden van het verzet tegen de onderdrukker, gewetenlozer en misdadiger dan de Spanjaarden ooit zijn geweest. Leiden heeft het recht met trots deze dag te herdenken. En wij Leidenaars, hier op Curaçao, wij feesten in stilte met Leiden mede, in ons hart echter het verlangen voeheel, zij het dan ook maar voor heel even, een kijkje te mogen nemen op de feestvierende Breestraat en de allegorische optocht te zien voorbijtrekken.

UITVINDER „BADKUUR" TERECHTGESTELD.

Georges Delfanne, uitvinder van de door de Gestapo toegepaste „Badkuur", een proces waarbij de slachtoffers in ijskoud water werden ondergedompeld totdat zij het bewustzijn verloren, is hedenmorgen vroeg door de kogel ter dood gebracht. Toen zijn bewakers hem naar de executieplaats wilden brengen, viel hij flauw. Op een brancard moest hij naar de plaats van terechtstelling gebracht worden.

het nieuws van vandaag

Er zal wel goede politiek zijn, maar de politiek, die men momenteel ziet voeren in de wereld, is een vergaarbak van alle mogelijke ondeugden.

De Zuidamerikaanse landen zijn het felst van allen gekant tegen het gebruik van het veto, dat Rusland zo kwistig hanteert. En toch steunen de Zuidamerikaanse landen de Russische candidaat voor de Veiligheidsraad, de Oekraïne. Rusland ligt steeds overhoop met Argentinië en Argentinië was het, die de Russische actie om alle diplomatieke betrekkingen met Franco te verbreken negeerde. En toch steunen de Rusland Argentinië ter verkrijging van een zetel in de Veiligheidsraad.

Gisteren overhandigde Rusland een belangrijke nota aan Italië, waardoor de betrekkingen tussen beide landen aanzienlijk zullen verbeterd worden en terzelfder tijd spreekt Rusland in de Veiligheidsraad zijn veto over de toelating van Italië in de Uno.

Met dit soort politieke grappen houdt het Uno-toneel zich onledig. De mensheid zou er om kunnen lachen als het niet ging om de mensheid zelve. De Mexicaan, die gisteren de voorzittershamer hanteerde in plaats van de Braziliaan, zeide, dat de stemming voor de derde zetel maar een beetje moest uitgesteld worden om de gemoederen te laten bekoelen.

De Anglicaanse Aartsbisschop van York heeft het Vaticaan de schuld gegeven van de felle strijd. die er bestaat tussen Rusland en de Verenigde Staten ieder met hun aanhang. De politiek van het Vaticaan verdeelt de wereld in twee kampen en bereidt een nieuwe wereldoorlog, aldus de Aartsbisschop.

Van het begin af heeft het Vaticaan zich de vijand verklaard van zowel het communisme als van het nazisme. Dat de Kerk dit doet, volgt nu eenmaal uit de leer, die Zij te verdedigen heeft en die Zij niet laat bezoedelen om een of andere Aartsbisschop van York ter wille te zijn. Het nazisme, waarvoor de Kerk waarschuwde, dat Zij veroordeelde en met hand en tand bestreed, bracht de wereld tot aan de rand van de afgrond. Het vaderland van de Aartsbisschop strijdt momenteel een wanhopige strijd om het bestaan ten gevolge van het nazisme. De Aartsbisschop kan nu zijn vaderland helemaal ten gronde richten als hij zich verbroedert met het communisme. De Kerk zoekt geen oorlog, maar is daarom niet van plan de haar toevertrouwde gelovigen over te leveren aan een vijand, die ten minste even erg is als het nazisme. De Aartsbisschop van York vergeet het wel gauw. Dat is trouwens een gewoonte van alle tegenstanders van de Kerk van Rome. Liever Turks dan Paaps, was het vroeger. Later werd het: liever Nazie dan Paap en nu wer: liever Communist dan Paap. Er zullen nog wel meer veranderingen in het eerste lid van het zinnetje komen. Dat gaat zo als men twintig eeuwen bestaat en de Goddelijke verzekering heeft, dat men voort zal bestaan tot het einde der tijden.

Anglikaans Aartsbisschop van York beschuldigt het Vaticaan

Regeren is een moeilijke kunst

WERELD IN 2 KAMPEN VERDEELD!

Moskou contra Washington.

De Aartsbisschop van York, Dr. Cyril Foster Garbett, beschuldigde het Vaticaan mede verantwoordelijk te zijn voor de verdeling van de wereld in twee kampen, en verklaarde dat deze verdeling gevaar zou kunnen opleveren voor een nieuwe wereldoorlog.

„Deze separatie van Europa", vervolgde Garbett, „in twee sterk tegenover elkaar staande kampen is aangewakkerd door de politiek die het Vaticaan gevoerd heeft nl. door Rusland te beschouwen als vijand No. 1 van de Christelijke beschaving. Het Vaticaan heeft de oppositie tegen het Communisme en de Socialistische democratie ten alle tijden gesteund".

Als het zo door blijft gaan, merkte Garbett op, dan zal de stem van Gambetta weer gehoord worden, die als volgt geroepen had: „De geestelijkheid is ons vijand!"

Garbett wees erop dat bij elke eventuele overheersing van de linksgezinden in welk land ook, zij de geestelijkheid en misschien wel ook de gehele Christendom als politieke vijand zullen beschouwen.

[Leon Gambetta, een Frans Republikeins Staatsman, verklaarde de geestelijkheid tot vijand in een speech die hij op 4 Mei 1877 hield, in de tijd toen de Franse geestelijkheid een campagne begon om de Paus weer Zijn machten terug te geven].

Garbett verklaarde dat het niet juist was te zeggen dat in een Communistische Staat geen plaats is voor het Katholicisme. Hij zeide nog, dat indien er geen vrede komt de wereld in twee kampen verdeeld zal worden. De hoofdkwartieren zullen dan gevestigd worden te Moskou en Washington. Beide kampen zullen zich dan als democratisch uitgeven, daar beiden de democratie op een andere wijze interpreteren.

Z.H. DE PAUS OVER REGEREN.

In de namiddag van 30 September ontving Z.H. de Paus 8 Noordamerikaanse Congresleden op audiëntie in het Kasteel Gandolfo.

De Paus zeide tot de Amerikanen dat „de kunst van regeren" nooit gemakkelijk te leren was voor de mens.

„Het exploiteren van een gewone volk", aldus Paus Pius XII, „in het voordeel van een bepaald individue of groep is een bekoring voor eerzuchtige mensen die te weinig geweten bezitten om zichzelf te kennen; dit is zeker geen regeren".

„Het dispotisme van Nero was geen besturen", vervolgde de Heilige Vader, „het besturen wordt begrensd door de menselijke rechten en vrijheden van diegenen die bestuurd worden, en een goed bestuurder kenmerkt zich juist door zich op te offeren in het belang van anderen. Wij moeten al onze krachten, werken en gebeden toewijden aan de handhaving van de vrede over geheel de wereld".

PERON EN HERTZOG TEZAMEN.

President Peron van Argentinië tekende de handelsovereenkomst met Bolivia en maakte bekend. dat hij spoedig naar de Boliviaanse grens zal vertrekken om President Enrique Hertzog van Bolivia te ontmoeten.

De ontmoeting met Hertzog is een deel van Perons programma om de vriendschap met de naburlanden te verstevigen door persoonlijk contact. Hij kwam reeds samen met Enrico Dutra van Brazilië. Aan de Noordelijke grens en ontving President Gabriël Gonzalez Videla te Buenos Aires. De datum voor de ontmoeting met Hertzog te Yacuiba is nog niet vastgesteld.

De twee Presidenten zullen de geratificeerde handelsverdragen met elkaar uitwisselen en de na-oorlogse problemen met elkaar bespreken.

Men gelooft, dat Peron vergezeld zal worden door Juan Bramuglia, de Minister van Buitenlandse Zaken; Miguel Miranda, President van de Nationale Economische Raad en waarschijnlijk ook door mevrouw Peron. Hertzog zal later de grens oversteken naar Argentinië voor een galamaaltijd te Salta.

De ondertekening van de handelsverdragen had plaats in het 'Casa Rosada' in tegenwoordigheid van de Boliviaanse Ambassadeur Gabriël Gonsalvez en andere Boliviaanse autoriteiten. Peron bood een heildronk aan ter ere van de bezoekers, op de gezondheid van Hertzog en voor de voorspoed der twee landen.

GEEN PLEZIER RITJES IN ENGELAND.

Als een der voornaamste doeltreffende maatregelen die de regering van Engeland heeft getroffen om het economisch herstel te bevorderen, is het weigeren van gasoline voor plezier ritjes. Tevens zijn de tarieven voor de spoorwegen tot 50% boven het vooroorlogs peil gestegen. Deze nieuwe maatregelen zijn a.s. Maandag van kracht.

Sinds de regering van Attlee volmachten heeft ontvangen om de economische crisis in Engeland te boven te komen, worden er telkens door de regering maatregelen getroffen om het dollarverbruik zo veel mogelijk te verlagen en de eigen productie te doen stijgen. Men is van mening dat indien het goed gaat, en de export de import zal overschrijden, de toestand tegen eind 1948 beter zal zijn.

HET OEKRAINISCH LEGER IN ACTIE?

De politie van Duitsland deelt mede dat zij een ordre heeft ontvangen om onmiddellijk met honderden soldaten op te rukken naar de Tjechoslowaakse grens, daar bericht wordt dat 6.000 leden van het Oekrainisch leger, die door Amerika bezette gebied van Duitsland naderen. De sirenes loeien over de gehele stad.

Onlangs passeerden 40 leden van de Oekrainische guerrilla de grens van dit gebied bij de stad Passauand en zij wisten te vertellen dat zij door honderden gevolgd werden.

Professiefeesten te Welgelegen

Er zal feest zijn te Welgelegen, waar 3 Zusters het Gouden Professiefeest vieren. Soeur Luciana, Soeur Teresa en Soeur Redempta.

Samen wijdden Zij zich door Geloften aan God toe; samen hadden zij ook het geluk uitverkoren te worden voor het leven en werken in de Missie van Curaçao; waar zij bijna 50 jaar werkzaam zijn.

Soeur Marie Redempta kwam uit voor het weeshuis te Welgelegen, het huidige „Landhuis", bekwaamde zich daar voor de vlechtschool, in welk vak Zij ook nuttig werkte in het Martinusgesticht; later werd de Zuster te Pietermaai geplaatst, waar velen haar kennen als een rustige Zuster in de huishouding.

Toen Pietermaai overging aan de Zusters van Schijndel, werd Zuster Redempta verplaatst naar Soto en weer later naar het Sint Martinusgesticht, waar zij tot op heden zich wijdt aan alle kleine huiselijke bezigheden en waarmede zij zich beijvert in stilte veel zielen voor de hemel te winnen.

Een meer bekende persoonlijkheid in deze Maatschappij is de Eerwaarde Soeur Teresa. Laten de Ex-leerlingen van Welgelegen maar eens praten. De zullen wel getuigenis van haar „Oud-Meesteres" afleggen. Vol ijver voor haar werk en vol liefde voor de kinderen, die aan haar zorgen waren toevertrouwd, gaf zij zich in al die bijna vijftig jaar voor Gods glorie en het welzijn van de evenmens.

De rampzalige oorlog joeg de kinderen uiteen. Voorzichtigheid noodzaakte de Overheid de pensionairen naar de ouders terug te zenden en in al die jaren tot op heden maakt Soeur Terèse zich verdienstelijk met het geven van privaatlessen in Spaans en Stenographie. Eist de leeftijd nu een kalmer leven, Zij is nog steeds werkzaam en wij willen hopen, dat Soeur Terese het nog een poosje volhoudt. Dat God Haar kracht en sterkte geve, is aller wens.

SOEUR MARIE LUCIANA.

Is Soeur Maria Teresa een goede bekende voor vele Oud-Pensionairen van Welgelegen, zij, die Soeur Marie Luciana leerden kennen in de voorbije jaren, zijn zeer talrijk. En geen wonder. Immers het zal dan 50 jaar geleden zijn, dat Soeur Luciana uitverkoren werd om naar de missie te gaan.

In Curaçao aangekomen, verlangde zij niets liever dan maar aanstonds aan het werk te gaan en het was een gelukkige dag voor haar, toen zij in Santa Maria mocht gaan werken. Met hart en ziel gaf zij zich aan het kind en geen opoffering, geen vermoeienis was haar te zwaar.

Zoals het allen gaat, die in de Missie werken, zo verging het ook Soeur Luciana. Zij werd verplaatst naar Westpunt. Later kwam Kralendijk te Bonaire aan de beurt en daarna de school van Pietermaai, waar nog zeer velen haar kennen.

Na ruim 20 jaar gewerkt te hebben voor het onderwijs en de kinderen, werd haar een zwaardere last op de schouders gelegd. Zij werd aangesteld als Overste van de Zusters in December 1919. Deze functie had Soeur Luciana allerminst begeerd, doch zij naam de last op haar en zou er zich vol lof van kwijten. Met de woorden „eenvoud en goedheid" in haar devies trok zij ten strijde en de leus „God zal ervoor zorgen" sterkte haar bij alle ondernemingen. Haar eerste standpunt als Supérieure was het Sint Martinusgesticht. Daar werkte Zij van eind 1919 tot 1925; werd toen verplaatst naar Pietermaai; kwam na enkele jaren weer in het Sint Martinusgesticht tot 1938 en toen...... braken voor haar met de ongelukkige oorlog zware jaren aan. Haar moederzorgen hadden zwaar te kampen, toen de oorlog uitbrak en Soeur Supérieure de kinderen harer zorgen naar huis moest sturen om ze in rustiger omgeving te brengen. Toen kwam het pensionaat Oversten en Zusters in zorgen brengen, doch de Lieve God stuurde er andere kinderen ter verzorging en wel de schutters, voor wie elders geen gunstige legerplaats te vinden was. Die verdedigers van ons Land vonden daar een rustig en fijn verblijf en het spreekt hen, zowel als hun Overheden, dat zij Welgelegen moesten ruilen voor het kamp te Suffisant.

Kort na vertrek van deze heren, kwam het „Wit-Gele Kruis" om plaatsruimte vragen voor de Ouden van dagen en even later ook voor de gebrekkige kinderen, die thuis zonder onderricht en ontwikkelig en soms ook zonder de noodzakelijke verzorging opgroeiden. En die zorgen waren koren op Moeder's molen. Hier kon zij haar goedheid en naastenliefde hoogtij doen vieren.

Oude, behoeftige, hulpbehoevende, soms zieke mensen helpen en troosten, dat maakte haar gelukkig en tot op heden is de weg naar het verblijf der Ouden van dagen en de kindertjes een van haar liefste wegen. Men ziet haar daar met een troostwoordje voor de een; met een zalfje op de wond voor een ander; voor anderen weer het een bemoedigend en liefdevol woordje. Als Moeder Luciana is geweest, zijn allen in hun nopjes. En zo gaan de dagen van Soeur Supérieure voorbij in liefderijke zorgen, die, naar alle bewoonsters van Welgelegen hopen, nog menig jaartje aan haar zullen blijven toevertrouwd. Moge God dat kostbaar leven met dat van haar Medejubilaressen verlengen met menig jaar; want evenals er in de tegenwoordige tijd een grote schaarste is aan alles, zo is er ook een groot tekort aan werkkrachten voor Onderwijs en wat daarbij behoort. De Gouden kroon, het symbool van de Eeuwige, zal de Jubilaressen weer nieuw leven en nieuwe moed geven, om nog vele jaren te blijven voortwerken tot meerdere eer en gratie van God.

Staten van Curaçao

Vergadering op DONDERDAG, den 2den October 1947 des avonds te 8 uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

1. Ingekomen stukken.
2. Ontwerp-landsverordening tot wijziging en aanvulling van de verordening van den 14den Mei 1930 houdende bepalingen omtrent beëedigde vertalers (P.B. 1930, no. 34) (1947-1948-16).
3. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het besluit van den 21sten Juni 1945 (P.B. 1945, no. 93), houdende bepalingen omtrent het besturen van motorrijtuigen ten behoeve van den militairen dienst, bekrachtigd bij landsverordening van den 21sten Juli 1946 (P.B. 1946, no. 118) (1947-1948-27).
4. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Algemeene Politiekeur 1917 (P.B. 1936, no. 48) (1947-1948-28).

Uitgegeven te Willemstad, 30 September 1947.

De Griffier,
Van Weel.

CURAÇAO

VIJFTIG JAAR OP CURAÇAO.

Vandaag is het vijftig jaar geleden dat de Fraters Sidonius en Majella op Curaçao aankwamen. Het overgrote deel van deze lange tijd hebben beide fraters hun beste krachten gegeven aan de opvoeding en het onderwijs der jeugd in de volksscholen van Curaçao. Sinds enige tijd genieten beiden een welverdiende rust, wat niet wil zeggen dat zij hun tijd in ledigheid doorbrengen. Frater Sidonius b.v. bewijst zijn confraters op het St. Thomascollege nog dagelijks tal van goede diensten.

Wij menen goed te doen, ondanks het verzoek van de fraters om geen ruchtbaarheid te geven aan het feit, deze bescheiden werkers voor den Heer, die zich in de loop van deze halve eeuw zo talloos vele vrienden hebben verworven, onze hartehebbenverworven, onze harteden, en hen toe te wensen:

Gods rijkste zegen over hun persoon, hun werk en al hun belangen.

Ad multos annos!

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Het Duivels Masker" 7 en 9 uur.

ROXY: „Possessed" 7 uur en „Wake up and dream" 9 uur.

CINELANDIA: „Duel in the Sun" 8 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 5 October a.s. waargenomen door Zuster Langemyer, Passanggrahan, tel. 1227.

STATEN: Openbare vergadering 8 uur.

APOTHEKEN: Avonddiensten tot en met 3 October as. worden waargenomen door: Botica Wilhelmina (Punda) en Botica Central (Otrabanda) Bredestraat 45, tel. 2281.

CUROM:

Donderdag: 18.30 Muzikale causerie voor de jeugd door de Heer J. Droog; 18.50 Dirermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Raymond Scott; 20.00 Nieuws; 20.15 Symphonische muziek; 20.30 Ronkende motoren; 20.45 Classiek concert; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 Melodie en Rhythme; 21.55 Nieuws.

Vrijdag: 12.05 Lunchmuziek; 12.30; Nieuws; 12.45 Master's Room.

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	16101
2e prijs	13291
3e prijs	12821
4e prijs	2435

SCHEEPSBERICHTEN.

1 October.

Adolf S. Ochs van Cristobal; Doros van Barbados; Margarethe Bakke van Pto. Cabello; Samur van Cristobal; Clio naar Maracaibo; Santa Rosa van New York; Oliver Loving naar Paramaribo; Samur naar Londen; Helena naar Antwerpen; Adolf S. Ochs naar Manchester; Margarethe Bakke naar Cartagena; Mariette Dal van Engeland; Suffolk van New Orleans.

MELK DOOR DE LUCHT.

Van heden af zal Aruba dagelijks 100 liter gehomogeniseerde melk van Curaçao betrekken.

Woensdag 1 October werden de eerste 100 liter per K.L.M. van Hato naar Dakota Field vervoerd.

Deze melk voldoet aan hoge eisen van hygiëne. Afkomstig van vijf grote boerderijen te Curaçao en gekeurd vóó het homogeniseringsproces, wordt zij in de fabriek van de melkhandel J. G. Capriles te Curaçao in drie pasteurs van elk 400 liter een half uur lang verhit tot een temperatuur van 63° C.

Hierdoor worden alle bacteriën gedood.

Vervolgens komt de melk in een homogenisator, die het vet gelijkmatig over de vloeistof verdeeld zodat het niet meer oproomt.

Na in een freongas-installatie te zijn afgekoeld, wordt de melk automatisch in flessen getapt, die even tevoren onder druk gespoeld zijn.

Nadat de flessen machinaal zijn gedicht, worden zij in een koelcel op de juiste temperatuur bewaard.

De melk wordt van de boerderij vervoerd in bussen, die door de fabriek op wetenschappelijke wijze zijn gereinigd en ontsmet. Het is een gunstig teken, dat men zulk een hoge waarde hecht aan goede hygiëne, temeer daar men bij de melkvoorziening met grote moeilijkheden te kampen heeft.

Het melkvee op Curaçao wordt nl. uitsluitend gevoed met krachtvoer, slechts schaars aangevuld met groene maïs.

De prijs van dit voeder is sinds 1940 met ca. 400% gestegen, zodat het verhogen van de kosten door een moderne homogenisatie min of meer een waagstuk was.

Dat de voorstanders van hygiëne dit pleit gewonnen hebben bewijst het feit, dat nu ook Aruba niet wil achterblijven en het ultra-moderne vervoer per vliegtuig te baat genomen heeft om te kunnen delen in wat de fabriek met trots noemt „het laatste woord in melkproductie".

WIJZIGING DIENSTREGELING K.L.M.

In aansluiting op ons vorige bericht over de tweemaal wekelijkse KLM-dienst Amsterdam — Curaçao v.v. wordt een kleine wijziging in de opgegeven dienstregeling gemeld.

De aankomst te Curaçao zal nl. niet vallen op 10.15 p.m., doch op Dinsdag en Vrijdag 12.00 p.m.

Overigens blijven de opgegeven tijden onveranderd.

HARTELIJK GEFELICITEERD.

Gisteren bestond de „Beurs- en Nieuwsberichten" 12½ jaar. Inderdaad een feit, dat reden tot verheugenis geeft. Het blad wijdt enige artikelen aan deze gebeurtenis, waarin het ontstaan en de groei geschetst worden. Sympathieke woorden schrijft het blad over J.v.d. Walle, die acht jaren lang het blad leidde en zijn post verliet om chef van de gouvernementspersdienst in Suriname te worden.

'Dagblad Amigoe di Curaçao', die als blad ouder maar als dagblad jonger is feliciteert zijn broeder van harte met dit jubileum en wenst een „ad multos annos".

VERZENDING VAN TELEGRAMMEN.

Telegrammen kunnen worden aangenomen voor de Britse en Noordamerikaanse zones van Duitsland, uitgezonderd Berlijn.

Slechts volbetaalde, uitgestelde (LC), gewone pers- en regeringstelegrammen zijn toegelaten, alsmede betaalde dienstelegrammen (ST).

De inhoud van de telegrammen moet zich beperken tot het wisselen van inlichtingen en het vaststellen van feiten. Het afsluiten van zaken of contracten is verboden en telegrammen, welke handelen over bezittingen in Duitsland, ook als deze telegrammen slechts een eenvoudige vraag of inlichting bevatten, zijn niet toegelaten.

Telegrammen met antwoord betaald (RP) zijn toegelaten. De aandacht moet er op worden gevestigd, dat Duitsers in de bezettingszones slechts telegrammen mogen verzenden met toestemming van de United States and British export and import agency. Op telegrammen, welke in de bezette zones van Duitsland worden ontvangen met antwoord betaald (RP) is deze toestemming niet vereist, als het verzonden telegram een antwoord op het ontvangen telegram bevat.

De Britse zone omvat: Aken, Brunswijk, Dortmund, Dusseldorp, Hannover, Hamburg, Kiel, Keulen, Munster, Oldenburg.

De Noordamerikaanse zone omvat: Augsburg, Bremen, Bamberg, Frankfurt am Mein, Karlsruhe, Kassel, Landshut, München, Nurnberg, Regensburg, Stuttgart, Wurzeburg.

In het verkeer met de door de Britten en Noordamerikanen bezette gebieden van Duitsland, zijn de volgende handelscodes toegelaten: ABC/BTS, Acme, Bencom, Bensec, Lomgen, Lombship, Lombard Shipping and Transport code, Stanhaf, Stanter, Petersons. De naam van de gebruikte code moet in de ambtelijke inleiding worden opgenomen.

In het telegraafverkeer met Japan werd door de bezettingsautoriteiten bepaald, dat particuliere telegrammen uitsluitend op risico van de afzender worden aangenomen.

De voorwaarden waarop de telegrammen overigens worden aangenomen, zijn gelijk aan die voor de bezette zones in Duitsland.

ROETERDEROET IS ER WEER.

Hedenmorgen dwarrelden de vettige, vieze vlokjes weder het kantoor binnen. Trouwens het neusorgaan had de komst van roeterderoet reeds aangekondigd. De kosters vrouw is weer zwaar aan het mopperen geslagen, maar zij moppert niet alleen.

Roetcommissie ontwaakt.

Nieuws van overal

AMSTERDAMSE BEURSBERICHTEN.

Conversielening 1947 99⅜, Koninklijke 444¼, Unilever 297¾, Philips 381½, Aku 173 ¾, Ned. Scheepvaartunie 186, H.V.A. 225¾, Delimy 149, Amsterdam Rubber 139.

Er heerste een vaste stemming en de meeste noteringen waren onveranderd.

JOODSE ORGANISATIE BEGINT NIEUWE ACTIE.

De ondergrondse Joodse Beweging „Irgun Zvai Leumi" deed over de radio een beroep op alle Palestijnse Joden een Constitutionele Vergadering bijeen te roepen met het doel een voorlopige regering in Palestina te vormen. De Joodse Ondergrondse Organisatie zeide, dat zulk een regering onmiddellijk de algehele onafhankelijkheid in Palestina moet uitroepen en niet zuiver alleen in het Joodse ghetto in Palestina. De organisatie zeide o.a. wanneer wij oorlog moeten voeren en ons bloed moeten storten waarom zouden wij het dan doen voor een verdeeld Palestina en niet voor geheel Palestina. De „Irgun Zvai Leumi" geeft openlijk toe, dat zij de strijd tegen Engeland hervat heeft. Zij verdeelt kaarten, waarop de samenstelling van de Constitutionele Vergadering wordt beschreven, en ook foto's van het olievat met de bom, waardoor het politiestation in de lucht vloog en waarbij tien personen gedood werden.

NIEUWS IN HET KORT.

— Op het station te Milaan zijn door de politie een twintigtal jongens gearresteerd, die insignes droegen met de inscriptie: „Wij zullen de Duce wreken".

— Prins Ferdinand von Schoenach Carolath, een stiefzoon van wijlen ex-keizer Willem van Duitsland, is door een Amerikaans denazificatiehof veroordeeld tot 9 maanden gevangenisstraf, wegens het opzettelijk verstrekken van valse inlichtingen.

— Gistermiddag zou van de rede van Vlissingen het nieuwste vlaggeschip van de Rotterdamse Lloyd de „Willem Ruys" zee kiezen. Het vertrek is echter tot hedenmorgen uitgesteld, daar de golven op de Schelde zo wild waren, dat er niet getankt kon worden. Hedenmorgen heeft het schip zee gekozen.

ARUBA

Zijne Excellentie de Gouverneur van Curaçao zal Zaterdag 4 October a.s. om 10 uur v.m. audientie verlenen in de raadzaal.

Belanghebbenden kunnen zich daartoe ten Gezaghebber's kantore opgeven.

De Gezaghebber van Aruba
Mr. L. C. Kwartsz

BEKENDMAKING.

Ingaande 3 October 1947 wordt de verzending van postpakketten naar het buitenland wederom opengesteld, onder de voorwaarden zoals door de Directeur van het Departement van Sociale- en Economische Zaken zullen worden gesteld.

De Administrateur van Financien.

Uit het Nederlandse Kunstleven

Een bloeiende opera oogst successen

door

F. J. de Fraiture.

Hoewel de voor tourisme zo mooie zomer nog steeds voortduurt in Nederland en we nu — half September — nog temperaturen noteren, waarop we andere jaren in Juli jaloers zouden zijn, hebben de Nederlandse toneelgezelschappen het winterseizoen reeds ingezet.

In de Amsterdamse stadsschouwburg wisselt de Stichting „Het Amsterdams Toneelgezelschap" een oorlogsstuk van Arthur Laurents onder de titel „School der dapperen" af met het Chinese blijspel „De geborduurde bal"; de Haagse Comedie opende dezer dagen met een nogal tegenvallend blijspel van Howard Lindsay en Russel Crouse „State of the Union"; het Nederlands Volkstoneel gaf een zeer goede en stijlvolle première van Ghéon's „De klucht van de gehangene."

In de provincie amuseert Cor Ruys door middel van zijn „Vrije Toneel" het publiek met een improvisatie van Bob van Leersum, terwijl de Stichting Zuid-Nederlands Toneel onder artistieke leiding van Pierre Balledux de laatste mooie avonden nog uitbuit voor het geven van openluchtvoorstellingen met de Spaanse harlekinade „Kringloop der belangen" van Jacinto Benavente.

Wat op het ogenblik echter het meest de aandacht trekt op de Vaderlandse planken, dat zijn de prestaties van De Nederlandse Opera, welke te Amsterdam gevestigd is, doch ook te Den Haag, Rotterdam — dat dit seizoen weer over een goed geoutilleerde noodschouwburg beschikt — en in de grote provinciesteden voorstellingen geeft.

Een Nederlands operagezelschap heeft steeds een min of meer kwijnend bestaan geleid. Soms ging het enkele jaren goed, maar daarna werd het een debacle, en zo is de Nederlandse, later Nationale Opera uit de eerste jaren na de wereldoorlog van 1914—1918, voorlopig de laatste overigens toen zeer gewaardeerde poging op muzikaal-dramatisch gebied in ons land geweest. Trouw kwam iedere winter de Italiaanse Opera om ons het gemis van en eigen instelling te doen vergeten en de Wagner-vereniging heeft een aantal sublieme opera-opvoeringen op haar naam staan, maar daarbij bleef het tot in de bezettingstijd, toen de Duitsers uit vrees voor concurrentie de Italiaanse Opera buiten de deur hielden, opnieuw een Nederlandse Opera werd opgericht. Natuurlijk moesten de medewerkende artisten lid zijn van de gehate Cultuurkamer, anders mochten zij van de Duitsers niet optreden, dat deed hen nu niet bepaald de sympathie verwerven van de ware Nederlanders, maar niettemin de opera kwam en nestelde zich in de Amsterdamse Stadsschouwburg.

In de hongerwinter 1944-'45 en gedurende de eerste tijd der bevrijding van Noord-Nederland had men wel aan andere dingen te denken dan aan opera's, maar zodra de belangstelling voor toneel en muziek herleefde, hervatte de nu eenmaal bestaande Nederlandse Opera onder nieuwe leiding haar voorstellingen. In het begin gaf dit aanleiding tot relletjes, omdat nog een aantal artisten meewerkte, dat ook in de oorlogsjaren was opgetreden, maar nu heeft de Nederlandse Opera zich gaandeweg een plaats veroverd op de Nederlandse planken, waar zij een uitgebreid opera-repertoire voor het voetlicht brengt op een wijze, die respect afdwingt. Onder de perfecte regie van Hans Busch, een opera-voorstellingen gegeven, die muzikaal een genot, qua decor en costumering een lust voor het oog en wat het spel betreft hoogstaand zijn.

Dit laatste — het spel — wordt bij een opera-voorstelling maar al te dikwijls als bijzaak beschouwd. De Nederlandse Opera besteedt hieraan echter, zowel wat de hoofdpersonen als wat het uitgebreide en goed gedisciplineerde koor betreft, uiterste zorg. Op deze wijze wordt door dit hardwerkende gezelschap een harmonisch geheel verkregen, dat de toets der critiek met succes kan doorstaan.

Iedere week, zowel gedurende zomer als winter — met slechts één vacantiemaand in Juli — worden drie tot vijf operavoorstellingen gegeven, die steeds grote belangstelling van de zijde van het publiek trekken.

Daartussendoor moet doorlopend gerepeteerd en bovendien nog veel gereisd worden. Van de krachten van het ensemble wordt dus zeer veel gevergd.

Intussen toont ook de Overheid belangstelling door het toekennen van subsidies, iets zonder welke een Opera nu eenmaal haar kostbare exploitatie niet kan dekken. Zo bereikte dezer dagen wederom de Amsterdamse gemeenteraad een voorstel tot een subsidieverlening van ƒ 394.000 aan de Stichting „Nederlandse Opera", een kunstinstelling waarop ons land met recht trots kan zijn. Moge haar een lang leven beschoren zijn in het belang van het cultureel- en kunstleven in Nederland.

LEVERANCIERS ZORGEN VOOR INWENDIGE MENS.

Zaterdag jl. werd in het kamp Savaneta een dansavond gehouden, georganiseerd door de aldaar gelegerde Nederlandse militairen. Het is voor hen allen een onvergetelijke avond geworden, waartoe vooral hebben bijgedragen de zeer gewaardeerde aanwezigheid van vele danslustige damesgenodigden en de belangeloze medewerking van enige leveranciers, die op royale wijze dranken en lekkere hapjes beschikbaar stelden.

Aan allen, die aldus hebben medegewerkt om deze avond op zulk een voortreffelijke wijze te doen slagen, zegt de troepencommandant van Aruba, kapitein D. Yskes, langs deze weg namens alle Nederlandse militairen hartelijke en oprechte dank toe.

VAN VERKEERSONGEVALLEN EN EEN HOTELIER, DIE GEEN HOTELIER WAS.

De Politieberichten uit Aruba vermeldden 10 aanrijdingen van min of meer ernstige aard, terwijl enkele vechtpartijtjes en huisvredebreuk enige afwisseling brachten in het politioneel leven op Aruba. Zo werd de pick-up A-50 nabij de bocht van de Lagoweg ter hoogte van Pareira aangereden door de auto A-50, het linkervoorwiel vertoonde dusdanige kwetsuren, dat practisch gesproken het wiel waardeloos was. Bij onderzoek is gebleken, dat de bestuurder van A-50 niet in het bezit was van een geldig rijbewijs. Tegen de bestuurder, een automonteur, dus niet de eigenaar, is proces verbaal opgemaakt.

Dat niet goedwerkende remmen, stuurinrichting enz. van een auto immer gevaar op de openbare weg kan opleveren, bewijst wel de aanrijding van twee personenwagens ter hoogte van het postkantoor in de Helfrichstraat. Een der personenwagens A-1906 had totaal ondeugdelijke hand- en voetremmen, terwijl de stuurinrichting en afwijking van tachtig graden vertoonde.

De eigaar van een garage werd klaarblijkelijk als hotelier aangezien, want een zekere J. maakte herhaaldelijk van de in deze garage in reparatie zijnde auto's gebruik als slaapgelegenheid. Een variant op het spreekwoord: Eigen bed is goud waard.

Het ernstigste verkeersongeval had plaats op de Hoofdverkeersweg ter hoogte van Cura Cabai. Toen de politie ter plaatse verscheen, constateerde zij, dat de luxe auto A-1713 de cunucu was ingereden. De auto was zwaar beschadigd en de chauffeur, die nog in het voertuig aanwezig was, bleek vrij ernstig gewond te zijn. Het slachtoffer is naar het San Pedro hospitaal te Oranjestad overgebracht.

En om deze berichten te besluiten zegt het politierapport, dat aan de zeekant ter hoogte van Pos Chiquito twee manspersonen lagen, die door de bliksem getroffen waren. Dokter Tulner constateerde bij een der mannen de dood, terwijl de andere licht gewond was.

Voorts werden de volgende personen bekeurd:

8 wegens openbare dronkenschap; 4 wegens overschrijden maximum snelheid; 1 wegens niet betalen rijwielbelasting; 2 wegens vechten op openbare weg; 2 wegens het rijden met een auto zonder deugdelijke remmen; 1 wegens het maken van een verkeerde bocht en 1 wegens het rijden op zodanige wijze, dat de veiligheid van het verkeer in gevaar werd gebracht.

Zweet, Cactus en stilte

Een van de meest stereotiepe vragen, welke men de pas aangekomene stelt is: „Hoe vindt U het in de West?" en daarbij ziet de vragensteller verlangend uit naar klare taal.

Welnu, men heeft ons wel eens verteld, dat de hoge hoed en toegeknoopte jas de hooggestemde Nederlander als aangegoten zit en mogelijk zou hij deze kleding ook in de West willen dragen, ware het niet dat de zon en haar verwarmende stralen zulk een dracht onmogelijk maakten.

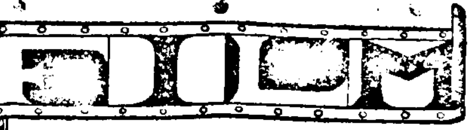
Het is juist deze zon, die het ons zo lastig en warm maakt. We moeten drinken om te transpireren en we moeten transpireren om te drinken, een soort vicieuze cirkel dus.

Weet U, — aldus hield een scheepsarts mij aan op het Brionplein, weet U, dat de mensen in de kenteringstijd niet alleen last hebben van de warmte, maar dat ze ook lastig worden van de warmte? Vooral de najaarskentering, aldus vervolgde mijn tegenligger, die zich met een grote zakdoek de zweetdruppels van het gelaat begon te vegen, heeft een invloed op de mens ten kwade. Wij lieten de man in zijn sombere overpeinzingen achter en werden getroffen door het fascinerend spel van de wind, die de golfjes in een speelse bui tegen de kaden deed uiteenspatten, zodat wolken van schuim brutaal het Brionplein bekladden. Tegen een achtergrond van steedse geroezemoes regelt de verkeersagent het verkeer, want hier op het Brionplein heerst de moloch van het verkeer. Auto's suizen af en aan, voetgangers zoeken naarstig een weg om de overkant te bereiken.

Want dat is het wat op de vreemdeling zo'n diepe indruk maakt. Het is het gejacht leven à la New York, de stroom van de winkels vol artikelen en goederen, die in Nederland òf gedistribueerd, òf in het geheel niet te krijgen zijn en die ons in een waar Paradijs verplaatst.

Neen, de brede kruinen en ruisend bladergroen van eerbiedwaardige eiken, iepen en olmen, neen, die kennen we niet. De cactus grijnst ons aan in een nietszeggende starheid, even kleurloos als een grijs colbertje en vervelend als het weerpraatje, maar hij staat er, als trouwe en stomme getuigenis van natuurs grillige speelvormen.

En dan die snelle wegen, die zich door het bergachtig terrein slingeren en zich verliezen in de blauwe horizonten, waarboven een meedogenloze hitte trilt; de zon, die mens en dier tot stilte doet verschrompelen, die machtige en wijdse stilte, die zo sterk geaccentueerd wordt door 1000-stemmig insectengegons. Het is de stilte, die zich afkeert van het stadsgewoel en die ons weldadig aandoet. De stilte, die ons Gods schepping doet waarderen.

FILMVOORSTELLING IN HET CULTUURCENTRUM.

Een uitstapje naar de bollen.

Zoals te doen gebruikelijk, vond ook gisterenavond in het Cultuurcentrum een vertoning plaats van documentaire- en culturele films, waarvan verschillende welwillend beschikbaar waren gesteld door het Amerikaans Consulaat.

Tegen aanvangstijd moesten de deuren dicht, daar de binnenplaats van het Cultuurcentrum reeds stampvol was en velen moesten wegens plaats gebrek teleurgesteld worden.

Om 8 uur begonnen de voorstellingen. Heel aardig was de film „Mergelgroeve", een Nederlandse onderwijsfilm die ons naar het mooie Zuid-Limburg verplaatste en waar we de mensen bezig zien met het zagen van stenenblokken uit de St. Pietersberg.

Sentimenteel was de vertoning van „**A child went forth**".

Deze film speelt zich af op een boerderij, waar enige kinderen op een leeftijd varierend tussen 3 en 6 jaar worden opgevoed tot degelijke staatsburgers.

Ook de „**Bloembollen**" film trok de belangstelling der aanwezigen, vooral der Europese Nederlanders die als het ware in gedachten een uitstapje maakten naar de heerlijke bollenvelden bij Hillegom en Lisse.

Voor de C.P.I.M.-ers die aanwezig waren, was het hoogtepunt ongetwijfeld de film „Deep Horizons".

Deze in natuurlijke kleuren vervaardigde film is imposant en is een streling voor het oog. De film speelt zich af in Texas, waar boringen verricht worden op zoek naar olie. ...

De avond mag zeer zeker geslaagd genoemd worden en de talrijke aanwezigen hebben — naast cultureel genot — ook veel kunnen opsteken van het vertoonde.

Dit streven van het departement om deze en andere films te vertonen, kan niet genoeg gewaardeerd worden.

RUMOER RONDOM EEN VERTONING VAN EEN FILMJOURNAAL.

Tijdens een vertoning van een journaal, waarin een Nederlandse fakir zich met een zwaard doorsteken liet, is de bioscoopdirecteur Bayllis in Chesterfield flauwgevallen.

De goede man had dan ook nooit zulke griezelige dingen gezien of meegemaakt. De schok had dusdanige gevolgen, dat hij drie uur daarna overleden is. Maar ook in Londen veroorzaakten deze opzienbarende kunsten van de fakir veel rumoer. Minstens tien bioscoopbezoekers vielen in onmacht, kinderen begonnen te huilen en te gillen. Verschillende bioscoopexploitanten zijn er nu toe overgegaan dit gedeelte van het journaal, waarin de fakir zich laat doorsteken, te schrappen.

GRAHAM IN DE DRIE-MOGENDHEDEN-COMMISSIE.

Truman benoemde Woensdag Dr. Frank Graham, President van de Universiteit van Noord-Carolina tot vertegenwoordiger in de drie Mogendhedencommissie van de Veiligheidsraad, die zich bezig houdt met de Indonesische quaestie. Graham is President van de Universiteit sedert 1930.

DOORN ANTI-DUITS.

In de laatst gehouden raadszitting van de gemeente Doorn, heeft men besloten een motie aan te nemen om zich te verzetten tegen de terugkeer van of toelating van Duitsers in deze gemeente. Deze motie is aangenomen, mede in verband met het feit, dat de teruggave van Huize Doorn en bijbehorende grond, landerijen enz., aan de familie der Hohenzollerns ernstig door de Kroon overwogen wordt. De motie is ter kennis gebracht van de Minister van Binnenlandse Zaken.

PROEFVAART VAN DE „WILLEM RUYS".

Het nieuwe vlaggeschip van de Rotterdamse Lloyd „Willem Ruys" verliet Woensdag Vlissingen voor de eerste proefvaart op de Noordzee. Het luxe-schip werd Juli verleden jaar te water gelaten. De laatste technische proefvaart zal eind November plaats hebben in de Golf van Biscaye.

OM „DOLLARS" TE SPAREN!?

Uit Den Haag vernemen wij, dat de „Standard Oil Comp." van New Jersey en de „Bataafsche Petroleum Mij." samen een gecombineerde maatschappij zullen oprichten onder de naam van „N.V. Nederlandse Aardolie Maatschappij".

Deze samengesmolten maatschappij zal de exploitatie van de Nederlandse olievelden te Schoonebeek op zich nemen, en zal verder beheerd worden door de „B.P.M.".

Daar de Standard Oil zodoende deel zal hebben in de opbrengst van deze Nederlandse olievelden, zal zij in staat zijn de Nederlandse import te verminderen, zodat er „dollars" gespaard kunnen worden. De olievelden te Schoonebeek hebben momenteel een dagelijkse productie van 17.000 ton.

TOESTAND PALEMBANG BEVREDIGEND.

Een Aneta-correspondent meldt dat de economische reconstructie van de stad Palembang gestadig vooruit gaat. De exportmogelijkheden mogen niet ongunstig genoemd worden en de voedselsituatie is naar behoren. De rubberproductie van dit gebied is gestegen.

Bekendmaking

Op het algemeen verbod van uitvoer van goederen per briefpost [inclusief petits paquets] zijn de volgende uitzonderingen toegelaten:

1o. Voor het vervoer van Saba naar het buitenland van Sabaans-kantwerk;

2o. Voor het vervoer naar het buitenland van smalfilms en kleurenfilms, welke ter ontwikkeling worden opgezonden.

3e. Voor het vervoer van goederen (zoals vulpennen, vuurwerken, scheerapparaten] naar het buitenland, welke door tussenkomst van de plaatselijke agenten aan de fabriek ter reparatie worden opgezonden en bestemd zijn om weder te worden ingevoerd.

Ten genoegen van de Postdirecteur dient te worden aangetoond, dat het vervoer van goederen naar het buitenland alleen geschiedt overeenkomstig de hierboven vermelde uitzonderingsbepalingen.

De Administrateur van Financien.

Canada's Bisonkudden

De dri jachten, die elke winter in Canada's grote bisonreservaten op touw gezet worden, roepen de dagen der pioniers in het geheugen terug. Uitsluitend bisons in de kracht van hun leven worden door de scherpschutters geveld, die men voor dit werk aangesteld heeft.

De gedode dieren doen voor allerlei doeleinden dienst. Van de huiden wordt kleding vervaardigd voor de koninklijke Canadese bereden politie. Een grote deel van het vlees wordt in de vorm van pemmikan — een gedroogd en gestampt praeparaat — naar de verafgelegen nederzettingen in het uitgestrekte Noorden van Canada gezonden, waar het als noodvoorraad dient voor politie, handelaars, Indianen en Eskimo's.

Het verse vlees gaat naar ziekenhuizen, werklozenkampen en Indiaanse reservaten en tevens naar de restaurants, waar bisonvlees een begeerd nummer van het menu vormt.

Het 500 vierkante kilometer grote Buffalo Park, dat op 275 kilometer afstand van Edmonton is gelegen, is een van de fraaiste en gemakkelijkst toegankelijke der Canadese bisonreservaten. Schijnbaar eindeloos strekt het open, golvende land zich uit, achter een wazige horizon wegzinkend onder de enorme koepel van het uitspansel. Eenmaal zwierf in ditzelfde gebied de bison, de vorst der prairiën, vrij rond. Het park met zijn meren en kreupelhout is door een drie meter hoge heg omgeven, ter weerszijden waarvan het land over een breedte van zes meter omgeploegd is, teneinde het overspringen van vuur te vermijden.

Bij de hoofdingang bevindt zich een perk, vanwaar de bezoekers de dieren van dichtbij kunnen aanschouwen. In het overige deel van het park, dat men zonder gevaar per auto kan doorkruisen, vertonen zij zich niet steeds.

Het aantal bisons wordt tot 6000 beperkt, daar ook verscheiden andere diersoorten het park bevolken. Toen men het natuurpark omheinde, sloot men zonder er op te letten ook een paar elanden in. Later kwamen er enkele bij, doch tegenwoordig bedraagt hun aantal al ruim 1000. Ook bevat het park een kleine kudde yaks omstreeks 2000 muildieren en een paar dozijn cattalo's. Deze laatste zijn hybriden, waarmede men proeven neemt; zij vormen namelijk een kruising tussen yaks en gewoon vee. Men hoopt, dat zij zich geleidelijk tot nuttig vee zullen ontwikkelen. Evenals bisons en yaks grazen ook de cattalo's door de sneeuw heen en gedijen zij op betrekkelijk arme weidegrond.

De bison is het prachtigste van alle herkauwende dieren. Gemeten van de top van zijn op een bult gelijkende rug is het mannetje bijna twee meter hoog; van snuit tot staartbasis is hij ongeveer drie meter lang. Zijn korte staart, die in een haarkwast eindigt, doet bijna belachelijk aan bij zulk een enorm dier. Zijn geweldige kop met de korte, spits toelopende hoorns, zijn dikke nek en massieve schouders geven hem een waarlijk vreeswekkend uiterlijk.

Het gemiddelde gewicht van een volwassen mannetje bedraagt 800 kilo, doch niettemin kan het dier een ontzaglijke snelheid ontwikkelen.

Het wijfje is slechts iets kleiner. Gedurende de wintermaanden voorziet moeder natuur de bison van een prachtig kleed van ruig bruin haar, dat borst en schouders bedekt. In het voorjaar laat dit bekleedsel los; dan hebben zij een schooierig, slordig uiterlijk. Op hun lichaam verschijnen onbehaarde plekken en los haar haagt in strengen langs hun lijf. Door langs de bomen te schuren en door het water te waden, ontdoet het dier zich van deze gehavende resten. Tegen het einde van de zomer begint dan de nieuwe beharing te verschijnen.

Volgens de geleerden heeft de bison in het midden-pleistocene tijdperk langs de Noordelijke landweg zijn intrede in het Amerikaanse werelddeel gedaan. In de eerste tijden van Canada's historie zwierven er millioenen over de uitgestrekte Canadese vlakte. Nimmer heeft, voor zover men kan nagaan, enige andere viervoeter in zulk ontzaglijk aantal bestaan. Als ware legers trokken zij door het land; soms strekte hun front zich over een afstand van 40 km. uit en besloeg de kudde een diepte van 80 km.; een beeld van wild leven, waarvan men zich thans ternauwernood meer een voorstelling kan maken.

Door alle eeuwen heen waren zij voor de mens van grote waarde. Lang voor de blanke in het land kwam, maakten de Indianen reeds jacht op de bison. Bisonvlees was hun voornaamste voedsel. In de vorm van pemmikan sloegen zij het in geheime bergplaatsen op, teneinde er in geval van nood over te kunnen beschikken. Van het haar der dieren vervaardigden zij hun dekens voor de barre winters en de huiden bezigden zij voor de vervaardiging van hun wigwams, kano's, mokassins en tal van andere zaken.

Ook van de hoeven, hoorns en beenderen vervaardigden zij gebruiksartikelen. Bij de exploratie en de kolonisatie door de blanken speelden de bisons een voorname rol. Van hen hing in die tijd het leven op de prairiën af. Tijdens de bouw der transcontinentale spoorlijnen en bij het trekken door de enorme uitgestrektheden onbewoond land betekenden de bisons een levensmiddelenbron, waarop de moedige arbeiders zich steeds konden verlaten.

De Indianen richtten met hun primitieve jachtmethoden geen grote slachting onder de zich onophoudelijk vermeerderende kudden aan. De blanke echter veroorzaakte met zijn deugdelijker wapens een zó noodlottige vermindering van het aantal, dat uitroeiïng der soort dreigde. Duizenden dieren werden geveld, enkel om de jachtlust te kunnen botvieren. Er waren jagers, die 3000 dieren in één jachtseizoen neerlegden.

Afgezien van de tongen lieten zij vaak de kadavers zonder meer liggen. In het laatste deel der negentiende eeuw ontwikkelde de bisonjacht zich tot een lucratief bedrijf in verband met de groeiende waarde der huiden.

Expedities van honderden jagers richtten enorme slachtingen aan. Naarmate de kolonisatie voortschreed was het onvermijdelijk, dat de weidegronden van de bison tot weidegronden voor het vee der boeren werden en steeds meer land als akker in cultuur gebracht werd.

In 1870 waren er nog overvloedig bisons. Omstreeks 1900 waren er, voor zover men kon nagaan, geen in het wild levende bisons meer te vinden, afgezien van een kleinekudde, welker ten Zuiden van het Grote Slavenmeer gelegen weidegronden in die tijd vrijwel ontoegankelijk waren. Destijds was het Banff natuurpark het enige bisonreservaat in Canada. Het dateerde van 1879, in welk jaar de regering drie bisonkalveren uit Texas ten geschenke ontving. Het jaar daarop voegde lord Strathcona dertien dieren van zijn kudde in Manitoba hieraan toe. Dat was de oorsprong der kudde, die thans door Banff Park zwerft.

Ten langen leste werd de regering zich van de ware aard der situatie bewust. In 1907 stelde zij een uitgebreid plan op om de karige kudden weer tot nieuwe bloei te brengen. Het hiermee behaalde succes vormt een der grootste praestaties op het gebied van het behoud van het natuurleven. De geschiedenis gaat tot 1873 terug, toen „Walking Coyote", een Roodhuid, in Alberta vier kalveren ving en ze over de grens naar Montana bracht. Later gingen de dieren in het bezit van de St. Ignatiusmissie over. In 1884 kocht Michael Pablo, een halfbloed veehouder, tien der dieren, die zich intussen sterk vermenigvuldigd hadden, voor 250 dollar per stuk en liet ze in het Indiaanse Flathead reservaat in Montana grazen.

In 1907 echter stelde de regering der Verenigde Staten dit reservaat voor kolonisatie open, zodat Pablo naar anderen weidegrond voor zijn bisons moest uitzien. In dien tijd had zijn kudde zich reeds tot 700 stuks uitgebreid. De Canadese regering kwam de gunstige gelegenheid ter ore en zij kocht de gehele kudde op tegen een prijs van 245 dollar per stuk. Het Buffalo en het Elk Island natuurpark namen de dieren op. Er verstreken echter enige jaren, alvorens het transport voltooid was, daar de dieren intussen even wild geworden waren als de oorspronkelijke Canadese kudden. De handigst cowboys en snelste paarden waren nodig om het karwei op te kappen.

In de daarop volgende jaren vermenigvuldigden de bisons zich enorm. In 1924 was in het Buffalo Park hun aantal zo groot, dat de weide-capaciteit te klein dreigde te worden. Om die reden werden er in dien winter 1800 gedood. In het jaar daarop bracht men er 1600 over naar de nabijheid van het Banff natuurpark, hetgeen wederom grote vaardigheid vereiste. Ten Zuiden van het Grote Slavenmeer liet men ze vrij. In de volgende drie jaren bracht men het totaal der losgelaten dieren op 5000. Naar schatting hebben zij zich sindsdien tot 15.000 vermenigvuldigd.

Dank zij ondernemingszin en bekwaamheid bezit het Canadese volk zodoende weer de door het land daverende bisonkudden, die zijn rechtmatig erfdeel vórmen.

Geroofde diamant keert terug

Voor een waarde van f. 5.300000 naar Amsterdamse Bank

Een kwart van alle diamanten, die de Duitsers uit Nederland hebben gestolen, is in Nederland teruggekeerd en in een safe van de Amsterdamse Bank ondergebracht. De partij vertegenwoordigt een waarde van *f* 5.300.000.

Men is er van overtuigd, dat de thans teruggekeerde stenen uit Arnhem afkomstig zijn. Tijdens de September-gevechten, met de Gelderse stad als middelpunt, hebben georganiseerde Duitse roversbenden, (veelal geholpen door Nederlanders) de verlaten huizen en kantoren geplunderd. Aldus werden ook deze diamanten roversbuit.

Per speciaal transport brachten de Duitsers de schat naar Berlijn, nadat de eerste Britse luchtlandingsdivisie bij Arnhem naar beneden was gekomen. Van Berlijn is zij nog verschillende malen verhuisd. Ten slotte hebben soldaten van het negende Amerikaanse leger, onder generaal Patton, haar in een zoutmijn in Friedrichshalle teruggevonden en naar Frankfort overgebracht.

De roof der diamanten door de Duitsers aldus verklaren deskundigen, was onderdeel van een naziepoging om de Nederlandse diamantindustrie systematisch te vernietigen. Hitler droomde van eigen diamantcentra en diamantmarkten. Amsterdam en Antwerpen waren hem doornen in het oog.

In 1942 reeds begonnen de bezetters met het confisqueren van voorraden bij Nederlandse diamanthandelaren en een gedeelte van het gestolene, dus een kwart kwam terecht op een Arnhemse bank. Deze bank nu werd in de September-dagen leeggehaald.

De teruggekeerde partij beloopt een totaal van 17.096 karaat. De grootste steen is 68 karaat. Eveneens werd de aanwezigheid geconstateerd van een bekroonde 5-karaatssteen, die op een waarde van *f* 119.250 wordt geschat.

Identificatie.

Officieren van de afdeling schadeloosstelling van het Amerikaanse leger hebben zich maanden met identificering van het teruggevondene bezig gehouden. Zelfs werden drie Armenische experts uit Parijs gehaald en zij deden drie maanden over de catalogisering. De vaststelling der eigenaren op zichzelf was gemakkelijk genoeg, omdat de diamanten nog lagen in de oorspronkelijke enveloppen, waarop de namen en adressen der bestolenen vermeld stonden.

Kapitein R. Smit Kleine, chef van de Nederlandse schadeloosstellingsmissie in de Amerikaanse zone, heeft aan een vertegenwoordiger van United Press verklaard, dat de diamanten in ieder geval niet abrupt zullen worden vrijgegeven. Dit zou aldus de kapitein, een ontzettende baisse kunnen veroorzaken op de diamantmarkt. Voorlopig, meende de kapitein, zal de Nederlandse regering het gebruik en de verkoop controleren.

In totaal liggen er volgens kolonel William G. Brey, belast met de zorg voor de buitenlandse valuta van de militaire regering, nog stenen tot een waarde van van 100.000 karaat opgesloten in door de Amerikanen bewaakte brandkasten. Al deze stenen zijn van Duitse roof in bezette gebieden afkomstig.

Wie zijn de eigenaars?

In Amsterdamse diamantkringen vernamen wij, dat de stenen oorspronkelijk bezit waren van kleine Amsterdamse firma's. Het gaat hier hoofdzakelijk om zogenaamde slijpsteen.

Voorts vernamen wij, dat de partij als oorlogsbuit zal worden beschouwd en dus in eerste aanleg als eigendom van de regering. De vraag is, wat de regering zal doen, i.c. het Ministerie van Financiën. Het is te verwachten, dat hieruit processen met voormalig eigenaars en nabestaanden van eigenaars zullen voortv...en.

Ook de diamantindustrie de Asscher is bij deze zaak ...teresseerd. Een expert van Commissariaat-Generaal vo... behartiging van de econom... belangen van Nederland... Duitsland, de heer P.H.W... mig, heeft na verschillende... zen door Duits gebied de N... landse diamanten als Neder... bezit gekenmerkt.

Een van de eigenaars, di... zijn diamant uit Duitsland terugkomen, is de heer Ja... Vos van de N.V. Jacques V... Den Haag. Voor hem was niet direct nieuws meer. Hij klaarde ons reeds van de v... afgeweten te hebben. Met ... ning wacht hij op de dingen... komen gaan.

Het zijn niet de Duitsers geweest, die in 1942 bij de... derlandse handel een onder... instelden naar de aanw... voorraden. Alles moest op... ven worden aan het Neder... Rijksbureau voor de Diam... dustrie. „Hadden de Duitser... ons gevraagd" aldus de Vos, „dan hadden wij het opgegeven."

Oordeel van bondsbe...

Wij vroegen de heer P. Muijden, voorzitter van de ...mantbewerkersbond, of overbrengen van een zo... hoeveelheid geslepen diam... van invloed zou kunnen zijn... de werkgelegenheid in de ...sterdamse diamantindustrie... zekerheid kon de heer Van... den hierover nog niets ze... De diamanten zijn hier ... de oorlog geslepen vermoe... voor een groot deel van mi... qualiteit dan de thans ver... digde goederen. De heer Muijden verwachtte, dat m... niet dan met de grootste ... zichtigheid toe over zou ga... diamanten op de markt te ...gen, omdat de prijzen tha... gende zijn en men in geen ... deze tendens zou willen ...ren.

